

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

 Ἀπουσιαζούσης τῆς Διευθύνσεως τὰ **ΞΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ** εἰς οὐδένα ἀποστέλλωνται ἀνευ προπληρωμῆς.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ κκ. Συνδρομηταὶ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν τὰς συνδρομάς των διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Ἄμα τῇ παραλαβῇ τῆς συνδρομῆς, ἀποστέλλεται δωρεάν τοῖς Συνδρομηταῖς τῆς «Ἀθηναϊδος» χρωματισμένη εἰκὼν.

Ἦραϊον πλοῖον μὲ κυματίζουσαν Ἀγγλικὴν σημαίαν διήρχετο τὸν ὠκεανὸν περὶ τὸ δειλινὸν Θερμῆς τινὸς ἡμέρας. Ἡ Ἀγγλία τότε διέκειτο εἰρηνικῶς πρὸς ὅλα τὰ ἔθνη—ἡ θάλασσα ἦτο γαλήνιος—ὁ καιρὸς εὐδιδιος, ὁ δὲ αἴθριος ὄριζων δὲν παρίστα σημεῖα τρικυμίας· ὁ ναύκληρος ὅμως ἐφαίνετο λίαν ἀνήσυχος ῥίπτων πολλὰ ταραχώδη βλέμματα εἰς τινὰ διευθύνσιν καὶ διευθύνων τὸ πλοῖον ἀντιθέτως. Ὁ πλοίαρχος μὲ ὠχρὰν καὶ τεταραγμένην ὄψιν πλησιάσας αὐτὸν τῷ λέγει:

Βεβαίως, τώρα θεόν ν' ἀσφαλισθῶμεν, κάλλιον νὰ διευθυνώμεθα πρὸς ἀρισερὰ, διότι εὐκόλως μὲν δυνάμεθα νὰ πλησιάσωμεν, μετὰ δυσχερείας ὅμως θέλομεν ἀπομακρυνθῆ.

Τί δὲ ἦτο ὁ μυστήριος οὗτος κίνδυνος;

Ἦτο ὕφαλος, εἰς τῶν ἀπατηλῶν ἐκείνων κινδύνων τῆς θαλάσσης, ὅστις ἀκαταμαχίτως καταστρέφει παντὶ τρόπῳ καὶ τὸ ἰσχυρότερον τῶν πλοίων. Αὐτοὶ δὲ ἀπερισκέπτως προσεγγίσαντες εἰς τὸν κίνδυνον τοῦτον κατεβλήθησαν ὑπὸ τρόμου, καὶ ὄντως, διότι σπανίως ἐκ τούτου ποτὲ σώζεται τις.

Ἀναγνώστα, ἔχε ὑπ' ὄψιν ὅτι χεῖρονες ὕφαλοι τῶν ὠκεανείων, ὑπάρχουσιν εἰς τὴν ξηρὰν, ἦτοι αἱ ἀσέβειαι τοῦ βίου, ἡ μέθη, τὸ χαρτοπαίγιον, ἡ ἀτιμία καὶ τὰ

ὅμοια, ἅτινα, ὅταν ἀπαξ ἐπηρεάσωσι τὸν ἄνθρωπον, θέλουσι τὸν παρασύρει εἰς τὸ βάρβαρον τῆς ἀπωλείας.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἅπασαι αἱ ἁμαρτίαι ἔχουσι τι τὸ ὀλέθριον μαγευτικόν, ἀλλ' αὐταὶ πλέον τῶν λοιπῶν. Ἐὰν λοιπὸν εὐρίσκησαι ἤδη πλησίον τοιοῦτου κινδύνου, φύγε χάριν τῆς ζωῆς σου. Πρόσελθε τῷ Κυρίῳ ὅστις εἶναι ἡ μόνη καταφυγὴ καὶ προστασία σου. Ἀπομακρύνθητι τῆς ὁδοῦ τῆς καταστροφῆς, ἀπόφυγε ταύτην, μὴ διέλθῃς δι' αὐτῆς, ὀπισθοδρόμησιν καὶ παρέλθε.

ΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΣΠΟΥΔΗΣ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑΙ

Πάντες οἱ μεγάλοι ἄνδρες, ἀρχαῖοι καὶ νεώτεροι, ἐξέμνησαν τὰ ἐκ τῆς παιδείας καλὰ καὶ ἰδίᾳ παρέστησαν τὴν παρηγορίαν, ἣν ἀντλοῦσιν ἐν τῇ σπουδῇ. Ἐβῶντες ἐν τῷ παρόντι τί ἄλλοι περὶ τούτου ἐγραψαν, δημοσιεύομεν ἐνταῦθα ὅ,τι λέγει ὁ πολὺς Σατωβριάνδος.

«Πῶς δύναμαι νὰ διασύρω τὰ γράμματα; Θὰ ἦμην λίαν ἀχάριστος, ἀφοῦ τὰ γράμματα ἐπροξένησάν μοι τὸ γόητρον τῶν ἡμερῶν μου. Ἔσχον τὰς δυστυχίας μου καθὼς τόσοι ἄλλοι· διότι περὶ τῆς ἐν τοῖς ἀνθρώποις θλίψεως δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅ,τι λέγει ὁ Λουκρήτιος περὶ τῆς λαμπάδος τοῦ βίου.

..... *Quasi cursores vitae lampada tradunt*

τούτέστι

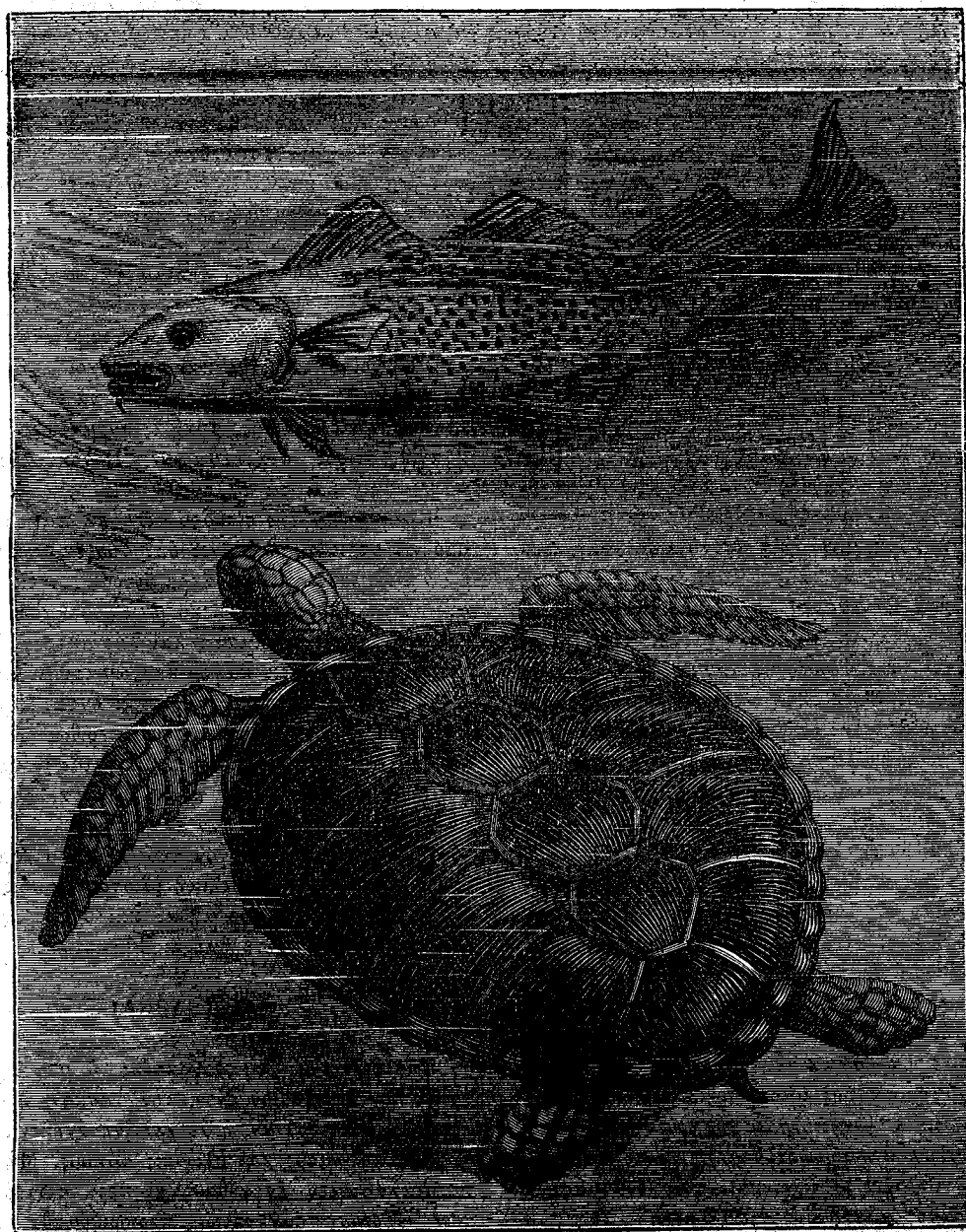
..... Ὡς οἱ δρομεῖς παραδίδουσι τὰς λαμπάδας τοῦ βίου.

Πάντοτε εὖρον ἐν τῇ σπουδῇ λόγον εὐγενῆ νὰ ὑπομείνω καρτερικῶς τὰς δυστυχίας μου. Πολλάκις, καθήμενος εἰς τὸ ἄκρον ὁδοῦ ἐν Γερμανίᾳ, χωρὶς νὰ γνωρίζω, τί ἐμελλον νὰ γείνω, ἐλησμόνησα τὰ δεινά μου καὶ τοὺς αἰτίους τῶν δεινῶν μου, ἀνευροπολῶν εὐάρεστον τινὰ χίμαιραν, ἣν μοι παρουσίαζαν αἱ συμπαθεῖς Μοῦσαι, ἐκόμιζον μετ' ἐμαυτοῦ ὑπὲρ πάντων ἀγαθῶν τὸ χειρόγραφόν μου περὶ τῶν ἐρήμων τοῦ νέου κόσμου· καὶ

γύαλον. Ἀμφότερα, τὸ τε χελώνειον καὶ τὸ γύαλον εἶνε οὕτω συνδεδεμένα, ὥστε ἡ χελώνη φαίνεται ὅτι εἶνε ἐντὸς ὀστράκου. Ἀμφότερα περιβάλλονται ὑπὸ ὀστράκου ἄλλοτε μὲν μαλακοῦ, ἄλλοτε δὲ σκληροῦ καὶ κατὰ καιρὸν ἀνανεουμένου.

Αἱ χελῶναι εἶνε ὀλιγαρκεῖς καὶ δύνανται νὰ ζήτωσιν ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρου; καὶ σχεδὸν ἐπὶ ἔτη ἄτιτοι.

μῶς κατασκευάζουσι ὅπως διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν, ὅπου καταφεύγουσι ἐν καιρῷ χειμῶνος. Ἐν ταῖς ὀπαῖς, αἵτινες, πολλάκις ἔχουσι πλεόν τῶν ἐξήκοντα μέτρων βάθος, αἱ χελῶναι τῆς ξηρᾶς μένουσι καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα. Κατὰ Μάϊον ἐξέρχονται καὶ πορεύονται εἰς τόπους ἀμώδεις καὶ δρυμώδεις, ἵνα θερμανθῶσιν. Κατὰ Ἰούνιον αἱ θήλειαι γεννῶ-

Αἱ χελῶναι εἶνε μακροβιῶταται. Οὕτως ἀναφέρεται ὅτι ἐν τοῖς κήποις τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Λονδίνου ἐφυλάττετο χελώνη ἀπὸ τοῦ 1625 καὶ τυχαίως ἀπέθανε τῷ 1753, ἔζητε δηλὸν ὅτι 128 ἔτη; καὶ ὅμως ἄλλα ἔζηταν πλεόν τῶν δύο αἰῶνων!

Αἱ χελῶναι βαδίζουσι βραδύτατα, ἡ δὲ διανοητικὴ αὐτῶν δύναμις εἶνε λίαν περιορισμένη; ἀλλ' ὅ-

σιν 12—14 ὠὰ λευκὰ, στρογγύλα καὶ ὡς μικρὰ κάρυα τὸ μέγεθος. Ἐναποθέτουσι τὰ ὠὰ ἐν ὀπῇ προσβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου, καλύπτουσι αὐτὰ διὰ χώματος καὶ ἀπέρχονται. Μετὰ 15 ἡμέρας περίπου ἐξέρχονται τὰ μικρὰ καὶ τρέφονται ἀπ' αὐτῶν.

Αἱ χελῶναι τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἰταλίας καὶ τινῶν νήσων τοῦ Αἰγείου οὐ μόνον δὲν εἶνε ἐπιβλαβεῖς, ἀλ-

λὰ καὶ καταστρέφουσι τοὺς κοχλίας, τρώγουσι προσέτι γλόην καὶ ρίζας. Ἡ τροφή τῶν πλείστων χελωνῶν εἶνε ἐπιζήητος ἐν Ἑυρώπῃ, διότι τὸ κρέας τῶν παρέχει ζωὸν νοστιμώτατον καὶ υγιεινέτατον. Καὶ τὰ ὠὰ τῶν χελωνῶν εἶνε ἐπιζήητα. Τὸ ὀστράκον αὐτῶν εἶνε χρησιμώτατον ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Ἀντί τῶν ἔχουσι μικρὸν συριγγῶν.

νοζύλου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖο μεταβαίνουσι ἀπὸ παραλίας εἰς παραλίαν! Ἀλλὰ καὶ τὸ κρέας καὶ τὸ λίπος καὶ τὰ ὠὰ καὶ τὸ χελώνειον εἶνε χρήσιμα; τὸ μὲν κρέας καὶ τὰ ὠὰ πρὸς τροφήν, τὸ δὲ λίπος μεταχειρίζονται ἀντὶ ἐλαίου καὶ βουτύρου; τὸ δὲ ὀστράκον εἶνε χρήσιμον εἰς τὴν βιομηχανίαν διὰ τὴν σκληρότητα, τὴν διαφάνειαν καὶ τὴν στιλπνότητα.

Παγοδρόμοι.

Αἱ χελῶναι τῆς θαλάσσης εἶνε μέγιστα, διότι πολλάκις ἐξ αὐτῶν ἔχουσι μῆκος δύο μέχρι τριῶν μέτρων. Ἐνεκὰ τοῦ μεγέθους αὐτῶν εἶνε χρήσιμοι εἰς τὰς χώρας, ὅπου συγχάζουσι, διότι οἱ κάταικοι μεταχειρίζονται τὸ χελώνειον ἢτοι τὸ ὀστράκον ἀντὶ μο-

Ἡ κατασκευὴ τῶν θαλασσιῶν χελωνῶν εἶνε πολὺ διάφορος τῆς κατασκευῆς τῶν τῆς ξηρᾶς; οἱ πόδες αὐτῶν εἶνε οὕτω κατασκευασμένοι, ὥστε νὰ χρησιμεύωσιν ὡς κῶπαι; ἡ ἐξωτερικὴ ὀπῇ τῆς ρινός; εἶνε ὀχυρωμένη δι' ἐπιπέματος, ὅπου ὑψώνει ἡ χελώνη ὅταν

εις την κατάλληλον εκείνην θέσιν δια να φυτρώσῃ.
 Απέστειλεν αὐτὸ ἐκεῖ δια νὰ κάμῃ μεγάλη πρᾶγμα-
 ματα διὰ τὸν δυστυχῆ θεσμωτήν. Οὐδέποτε ἀνέβη
 εἰς τὸν κοῦν τοῦ Σαρῆν, ὅτε εἶδε κατ' ἀρχάς τὸ λε-
 πτοφυῆς ἐκεῖνα ἄνθος φερόμενον μεταξύ τῶν πετρῶν,
 ὅτι δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἤθελεν ἐξαγάγει αὐτὸν ἐκ τῆς
 φυλακῆς, καὶ τὸ ἀπουδακώτερον, ὅτι ἤθελεν ἐξαγάγει
 αὐτὸν ἐκ τῆς ἀπιστίας του.

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΞΙΣ *

Ἰπὸ δένδρον πυκνὸν καθημένη,
 Πρὶν εἰσέτι τὸ σκότος λυθῆ,
 Ἄσμα ψάλλει παρθένος ξανθῆ
 Καὶ τὸν φίλον αὐτῆς περιμένει.

Καθ' ἐκάστην γυμνόπους ἐκείνη
 Τῆς κοιλάδος τὰ χόρτα παταῖ,
 Ἄλλὰ μάτην τὸν φίλον ζητεῖ,
 Χωρὶς ὄφελος δάκρυα χύνει.

— Τί ζητεῖς, ὦ χαρίσσσα νέα ;
 Ἐρωτᾷ εἰς ἱπρότης περῶν
 Μήπως χόρτον συλλέγεις χλωρὸν ;
 Μήπως ἄνθη συλλέγεις ὄραϊα ;

Ἵσως ἄνθη τὴν κόμην τυλίσσης,
 Ὅταν μύρτα καὶ δάφνας φορῆς,
 Ὅνσιρεύσαι δόξαν ; ὄραϊς
 Ὅτε στέμμα κρατεῖς βασιλείσσης ;

Εἰς τὸ δάσος μὴ φρύγαν' ἀθροίζης
 Σὺ παρθένος τοσοῦτον καλή ;
 Σοῦ κατόπιν θά σπεύσουν πολλοί,
 Εἰς τὸ δάσος μὴ μόνη βαδίξῃς.

— Μήτε χόρτα, μήτ' ἄνθη ζητοῦσα
 Εἰς ἐρήμην πλανῶμ' ἐξοχήν.
 Τῆς ψυχῆς μου ζητῶ τὴν ψυχὴν,
 Ἄλλὰ φεύγω ματαίως θρηνοῦσα.

Ἰπὲρ δόξαν καὶ θρόνον ἀκόμα
 Τὸν καλὸν μου λατρεύω ἐγώ.
 Συμπορὰ μου ! σκιὰν κυνηγῶ
 Ἵσως κείται νεκρὸς εἰς τὸ χῶμα.

— Ἐγὼ, κόρη, τὸν φίλον σου εἶδα
 Μεγαλειῶν καὶ πλοῦτου μεστὸν
 Ἄλλην τῶρ' ἀγαπᾷ, δι' αὐτὸν
 Χάσσε, κόρη μου, πᾶσαν ἐλπίδα.

— Ὁ Θεὸς ν' ἀγίασῃ τὸν τόπον
 Ὅπου πνέει τὴν αὔραν καὶ ζῆ,
 Μὲ τὴν νέαν του φίλην μαζῆ,
 Εὐτυχέστερος πάντων ἀνθρώπων

Δυστυχῆς ἐγὼ πρώτη του φίλη
 Θέλω δάκρυα χύνει πολλά,
 Θέλω κλαίει με πόνον, ἀλλὰ
 Δὲν θ' ἀνοιξῶ μεμφίμοιρα χεῖλῃ.

— Ὁ ἀδάμας αὐτὸς καὶ εἰς σκότος,
 Καὶ εἰς σκότος ἐκλάμπει βαθύ
 Λάβε δῶρον ἀγάπης, ξανθῆ,
 Σὲ προδίδει ὁ φίλος ὁ πρῶτος *

* Ἐκ τῶν τοῦ Γ. Χ. Ζαλοκώστα.

— Τί τὸ θέλω τὸ δῶρον ἐκείνο
 Ἐρωμένη ἐγὼ δυστυχῆς ;
 Παντὸς δῶρον καὶ πάσης εὐχῆς
 Τῆς ψυχῆς μου τὸν πόνον προκρίνω
 — Ὁ πιστὸς εἰμ' ἐγὼ ἔραστής σου,
 Ὅν ἡ φίλη ψυχὴ σου ποθεῖ
 Τὸν δακτύλιον λάβε, ξανθῆ,
 Καὶ με φόρεμα γάμου στολίσου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * Αἱ ἐν Sing Sing τῆς Νέας Ὑόρκης φυλακαὶ περιέ-
 χουσαι 1629 καταδικους, ἐκέρδησαν ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν
 καταδικῶν 43,406 δολλ. ὑπὲρ τὰ ἔξοδα. Ἐν ταῖς φυλακαῖς
 ταύταις μόνον ἱκανοὶ πρὸς ἐργασίαν καταδικοὶ παραλαμ-
 βάνονται, δι' ἕκαστον δὲ καταδικὸν δαπανῶνται 28 ἐκ τοῦ
 ταλλήρου κατ' ἑκάστην, ἧτοι 168 λεπτά.

* * Κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ στρατηγοῦ Γράντ ἐν Φι-
 λαδεφία τοσαύτην εἶχεν ἡ συνοδία τῶν παρακολουθούτων
 ἕκτασιν ὥστε ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας μέχρι τῆς ἀπωτέρας ἀ-
 κρας τῆς συνοδίας εἰδοποιούτο διὰ τηλεγραφικοῦ σύρματος
 ἐπὶ τοῦτο στρωθέντος παραλλήλως τῆς ὁδοῦ.

* * Κατὰ διαταγὴν τοῦ στρατηγοῦ Τοτλέβεν διοικητοῦ
 τῆς Ὀδησσοῦ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης ὑ-
 ποχρεοῦνται νὰ καταθέσωσι πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ
 πρόσωπον αὐτῶν ἔγγραφα διαβατήρια κτλ. εἰς τὴν ἀστυνο-
 μίαν ἐν διαστήματι πέντε ἡμερῶν πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ἐ-
 πικύρωσιν. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν οἰκιῶν ἐν οἷς κατοικοῦσι ξέ-
 νοι, εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐὰν οἱ οἰκονῦτες ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν
 δὲν καταθέτωσι τὰ ἀφορῶντα εἰς αὐτοὺς ἔγγραφα.

* * Οἱ ἐν Παρισίοις Γερμανοὶ ἀνερχόμενοι εἰς 40—
 50,000, ἱδρυσαν ἐβδομαδιαίαν ἐφημερίδα συντασσομένην
 γερμανιστί.

* * Ἐκ συνεισφορᾶς συνήχθησαν 200,000 φρ. πρὸς ἀ-
 νέγερσιν μνημείου τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος τῆς Γαλ-
 λίας ἐν Παρισίοις.

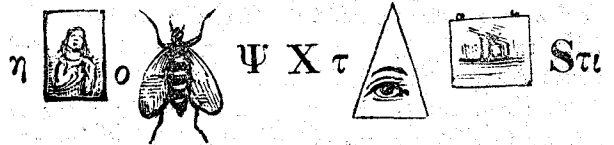
* * Φιλάργγυρος βαρέως ἀσθενήσας ἀπέφυγε νὰ προσ-
 καλέσῃ ἱατρὸν, ἀναλογιζόμενος ὅτι θά ἐφευγον ἐκ τοῦ τα-
 μείου του δι' ἱατρικὰ καὶ ἐπισκέψεις 100 τοῦλάχιστον δραχ-
 μαί. Ἐπροτίμησε λοιπὸν ν' ἀποθάνῃ ἢ νὰ δώσῃ χρήματα εἰς
 ἐκεῖνον καὶ εἰς τὸν φαρμακοποιόν. Ἄλλ' ἐνῶ ἔβαιναν ἐπὶ
 τὰ χεῖρα καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὸν ἐπληροφόρησεν ὅτι δι' ἔξο-
 δὸ ταφῆς ἀπηρτοῦτο 500 τοῦλάχιστον δραχμαί. « Δι' ὄνομα
 τοῦ Θεοῦ, ἔκραξε τότε ὁ φιλάργγυρος, ὀγλήγωρα τρέξε δι' ἱα-
 τρὸν καὶ τοῦ δίδω ἕνα τῶν ἑκατὸν δώδεκα ἂν με σώσῃ ».

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ 1 ἀριθ. Γρίφου.

τ—εἰκῶν—ι—ῶμμα—ς—κέρας—ε !—ἡ—λίθοι
 νάτο—ν—φ...

τί κώνειο μᾶς κέρασε ! ἡ λήθη νὰ τὸν φάει.

ΓΡΙΦΟΣ 2.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1878 τοῦ
 κ. Μ. Δ. Σεϊζάνη πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ
 τῆς Ἀθηναίδος.